

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ทำให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานและก่อต้นตี้สัมพันธ์กับบุคคลภายนอกได้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลมีพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างเป็นฝ่ายปฏิบัติ การกำกับดูแล องค์การบริหารส่วนตำบล กระทรวงมหาดไทยวางระเบียบปฏิบัติตามต่าง ๆ มีบทบาทในการพัฒนาโครงสร้างและระบบงาน การพัฒนาประสิทธิภาพ ในกระบวนการประมวลผลและการพัฒนา กระบวนการนักบุคคล องค์การบริหารส่วนตำบลจะแบ่งออกเป็น 5 ชั้น ตามเกณฑ์รายได้ และมีการจัดอันตรารายได้ของพนักงานส่วนตำบลตามชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลมี ความสำคัญเป็นอย่างมากในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่อยู่ภายใต้กระแสของการปฏิรูป การเมือง (กรมการปกครอง. 2539 : 19)

หน้าที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สำคัญ คือ การจัดทำและจัดการให้บริการสาธารณสุข เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ของประชาชนในท้องถิ่น เช่น การกำจัดเชื้อมูลฝอยและดึงปฏิกูลเพื่อความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น การบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันโรคติดต่อ การศึกษา การรักษาความปลอดภัย การสร้างและบำรุงรักษาถนน เพื่อความสะดวกในการคมนาคม การจัดให้มีสุวนสาธารณะเพื่อการนันทนาการ เป็นต้น ในกรณีที่มีบริการสาธารณสุขดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องมีงบประมาณในการดำเนินการ ดังนั้น รัฐบาลของแต่ละประเทศจึงได้มีการกระจายอำนาจทางการคลัง ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการบริหารจัดการเกี่ยวกับรายได้และการกำหนดแนวทางการใช้จ่ายของตน ทั้งนี้เป็นหลักประกันว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะสามารถจัดทำบริการสาธารณสุขด้วยตนเอง ตามหลักการเหลือความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตาม ตามหลักการเหลือ ท้องถิ่นควรพึ่งแพลลงทรัพยากรในท้องถิ่นมากกว่าการพึ่งพาจากการช่วยเหลือจากรัฐบาล และสิ่งสำคัญคือ ท้องถิ่นควรมีอิสระในการดำเนินการทางการคลัง แต่สิ่งที่ควรพิจารณา คือ ความเป็นอิสระทางการคลังของท้องถิ่น ไม่ได้หมายความว่าท้องถิ่นจะไม่ต้องพึ่งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง

ทั้งนี้พราะท้องถิ่นอาจมีรายได้ไม่เพียงพอสำหรับการจัดทำบริการสาธารณสุขดังนั้นความช่วยเหลือจากรัฐบาลในรูปเงินอุดหนุนยังมีความจำเป็น แต่ถ้าท้องถิ่นพึงพาเงินอุดหนุนจากรัฐมากเกินไปอาจส่งผลให้รัฐบาลสามารถตอบคุณท้องถิ่นไปในทิศทางที่ต้องการได้ (วรพิทย์ มีมาก. 2547 : 2)

ปัญหาที่สำคัญของการกระจายอำนาจในการจัดเก็บรายได้ให้แก่ท้องถิ่นเพื่อให้มีความสามารถในการพึ่งตนเอง คือ ความไม่สมดุลระหว่างรายได้ท้องถิ่นที่ได้รับในการมอบอำนาจในการจัดเก็บกับปริมาณความต้องการเงินทุนเพื่อผลิตบริการสาธารณสุขแก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างเพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสม ดังนั้นรายได้จากเงินโอนโดยรัฐบาลกลางในรูปของเงินช่วยเหลือจึงยังมีความจำเป็น ถึงแม้ว่าจะมีการกระจายอำนาจในการจัดเก็บภาษีแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลด้านประสิทธิภาพทั้งในรูปของการจัดเก็บและการบิดเบือนทางเศรษฐกิจ ทำให้ประเภทของภาษีที่จะสามารถอบหนาฯให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่จัดเก็บมีน้อย (สันติ ชัยศรีสัสดีสุข. 2545 : 237)

นอกจากนี้ในแต่ละปีองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ดีไปกับค่าตอบแทนของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เงินเดือนพนักงาน ค่าวัสดุอุปกรณ์สำนักงาน และอื่น ๆ โดยการศึกษาของ ดิเรก ปัทมศิริวัฒน์ (2548 : 61) พบว่า สถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังพึงเงินอุดหนุนและอิงกับภาษีแบ่งจากรัฐบาลในสัดส่วนที่สูง สำหรับการจัดเก็บรายได้ในท้องถิ่นในสภาพปัจจุบันยังเป็นส่วนน้อย คือ ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของรายได้ทั้งหมด ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าห่วงว่าในอนาคตการบริหารกิจการท้องถิ่นอาจเป็นภาระกับรัฐบาลกลางอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อจากความหลักการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดี คือ ควรจะเพิ่งเงินรายได้ของตนเองในสัดส่วนที่สูงพอสมควร

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย อำเภอครีรัมเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่จะต้องดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือเป็นที่พึ่งของประชาชนมากที่สุด แต่ผลปรากฏว่า จากอดีตถึงปัจจุบันการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ต้องประสบปัญหารฐานะทางการคลังด้านการจัดเก็บภาษี กล่าวคือ ประชาชนผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีซึ่งขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระบบการจัดเก็บภาษี อีกทั้งยังมีความเข้าใจว่า การจัดเก็บมีความช้าช้อน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกระบวนการจัดเก็บภาษีมีจุดบกพร่อง หละหลวยในกรณีของภาษีโรงเรือนและที่ดิน ซึ่งประเมินค่าภาษีจากรายปี ประชาชนผู้เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงภาษีหรือพยายามหลบเลี่ยงภาษีด้วยการแจ้งหลักฐานการเข้าต่อตัวกว่าความเป็นจริง ซึ่งเป็นปัญหาในการประเมินค่าภาษีของเจ้าหน้าที่ และอีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญ คือ ปัญหាដันเนื่องมาจากการเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการติดตามจัดเก็บภาษีให้ครบถ้วนและถูกต้อง ดังจะเห็นได้จากรายงานงบประมาณรายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย (2552 : 3) ที่จัดเก็บภาษี

ได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาในฐานะหัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยจะทำการศึกษาว่า มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางการบริหาร ในประเด็นใดบ้าง ที่มีความสัมพันธ์กับการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบล อันจะส่งให้องค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย มีระบบการบริหาร จัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานการจัดเก็บภาษี เพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจัดการตามหลัก 6 M's ขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับความพึงพอใจเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการจัดการกับความพึงพอใจเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมุติฐานการศึกษา

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจัดการตามหลัก 6 M's ขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความพึงพอใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

4. ปัจจัยทางการจัดการตามหลัก 6M's มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัก อําเภอครีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัก อําเภอครีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด มีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา ดังนี้

1.1 ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล โดยทำการศึกษามาจากประกาศศาตร์ อันประกอบไปด้วย อายุ จำนวนปีที่ศึกษา และรายได้ ของประชาชนผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัก อําเภอครีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

1.2 ศึกษาปัจจัยการจัดการ โดยนำหลักการบริหาร 6M's มาใช้เป็นปัจจัยพื้นฐานของ การบริหาร อันได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุ (Materials) วิธีการจัดการ (Management) เครื่องมือ (Machine) และวิธีการทำงาน (Methodology and Information) ให้มีประสิทธิภาพและได้ผลผลิตสูงที่สุด ซึ่งศึกษาแนวคิดมาจากการศึกษาพัฒนา ศรีประเสริฐ (2552 : 45-48)

1.3 ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี โดยผู้ศึกษาได้นำปัจจัยที่เป็นเครื่องกำหนด ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี 6 ประการ ประกอบด้วย ความสำนึกในหน้าที่และหัศนคติที่ดี ต่อการเสียภาษี ลักษณะของกฎหมายภาษี บรรยายกาศที่เอื้อให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษี โครงสร้างภาษีอากร และฐานข้อมูล ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษามาจาก เกริกเกิร์ติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2552 : 71)

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ ประชาชนผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีในเขตองค์กรบริหารส่วน ตำบลโพธิ์สัก อําเภอครีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 8,018 คน (องค์กรบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัก. 2552 : 1-2)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัก อําเภอครีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 381 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรกลุ่มที่ 1 ได้แก่

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ จำนวนนิทีศึกษา และรายได้

3.1.2 ปัจจัยทางการบริหาร ประกอบด้วย คนเงิน วัสดุ วิธีการจัดการ เครื่องมือ

และวิธีการทำงาน

3.2 ตัวแปรกลุ่มที่ 2 ได้แก่ ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ประกอบด้วย

3.2.1 ความสำนักในหน้าที่ และทศนคติที่คิดต่อการเสียภาษี

3.2.2 ลักษณะของกฎหมายภาษี

3.2.3 บรรยายภาพที่เอื้อให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษี

3.2.4 โครงสร้างภาษีอากร

3.2.5 ฐานข้อมูล

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย

อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาทำการศึกษา 2 เดือน คือ เดือนเมษายน ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัย หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันและความพึงพอใจของประชาชนกับกระบวนการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน โดยมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลทรัพยากรอื่นๆ

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง สถานภาพและลักษณะส่วนตัวของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย

1. อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม นับตั้งแต่แรกเกิด จนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม นับเป็นปี เช่น 18 ปี 30 ปี เป็นต้น

2. จำนวนปีที่ศึกษา หมายถึง จำนวนปีที่ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบ
แบบสอบถามจากสถาบันทางการศึกษา เช่น เรียนจบประมาณศึกษาตอนปลาย 6 ปี เรียนจบ
นวยศึกษาตอนปลาย 12 ปี เป็นต้น

3. รายได้ หมายถึง ระดับรายได้สุทธิต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น
2,000 บาท/เดือน, 5,000 บาท/เดือน เป็นต้น

ปัจจัยทางการจัดการ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร
จัดการในการปฏิบัติงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย สำหรับครึ่งเดียว จังหวัดร้อยเอ็ด
โดยมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลทรัพยากรอื่นๆ ตามหลัก 6M's
เพื่อให้มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย

1. คน หมายถึง แรงงานคนที่จะนำไปใช้ในการจัดการและบริการ หรือการจัดหากำลัง
คนให้เพียงพอในการดำเนินงาน เพราะการปฏิบัติงานจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องการใช้กำลังคน บนนี้
จึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีการคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานมาช่วย
ดำเนินงานเพื่อให้ได้ผลงานที่ดีและมีการเสริมสร้างความรู้โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้
เจ้าหน้าที่ได้มีการศึกษาต่อและเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ

2. เงิน หมายถึง เงินลงทุน ซึ่งแหล่งเงินทุนนั้นได้มาจาก การจัดสรรงบประมาณจาก
หน่วยงานภาครัฐ และจัดเก็บเอง เพื่อนำมาบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน ถือ
เป็นปัจจัยอันสำคัญที่จะช่วยให้องค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย สามารถที่จะดำเนินงานได้อย่าง
ราบรื่น ซึ่งองค์กรควรมีการใช้บประมาณเดียวความประยุต ความจำเป็น และเป็นประโยชน์สูงสุด
กับประชาชน

3. วัสดุ หมายถึง วัสดุสำนักงานที่ใช้ในการให้บริการประชาชนซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่
ในการเสียภาษีและอาศัยอยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย ซึ่งควรมีการใช้ด้วยความ
ประยุต ถูกต้อง และเหมาะสม โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพสูงสุด

4. การจัดการ หมายถึง การกำหนดหลักเกณฑ์ หรือระเบียบนิยามต่าง ๆ และ
วิธีการในการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการเสียภาษีและอาศัย
อยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลโพธิ์สัย เพื่อให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างถูกต้องตาม
หลักการ และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

5. เครื่องมือ หมายถึง ครุภัณฑ์ อุปกรณ์สำนักงาน ซึ่งควรมีการใช้งานและควบคุม
เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าต่อกิจกรรมบริหารจัดการ

6. วิธีการทำงาน หมายถึง ขั้นตอนการจัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย โดยการเก็บภาษีต้องให้ถูกต้อง เหมาะสม มีประสิทธิภาพและได้ผล ที่สำคัญสามารถประเมิน ผลการปฏิบัติงานและผลงานการแก้ไขปรับปรุงงานและวิธีการทำงานเพื่อให้งานของหน่วยงานเข้าเป้าหมาย และเป็นที่พึงพอใจแก่สังคม และประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และโดยทั่วไปในสังคมได้

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลนั้นได้รับในสิ่งที่ตนต้องการ โดยผู้ให้บริการจะประเมินคุณภาพของการบริการตามความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการด้านความพึงพอใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของ องค์กรบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

ความพึงพอใจเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี หมายถึง ความพึงพอใจของประชาชนเกี่ยวกับความสามารถในการจัดเก็บภาษีที่เป็นรายได้ทั้งหมดขององค์กรได้ตามเป้าหมาย ไม่มีรั่วไหล ได้รับความร่วมมือจากประชาชนผู้เสียภาษีในทันทีหมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบล ตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดความประสิทธิภาพ มีอยู่ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสำนึกรักในหน้าที่และทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษี หมายถึง ประชาชนซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการชำระภาษีรายได้ ในเบตองค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีความสำนึกรักในหน้าที่ เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ซึ่งจะต้องกระทำเป็นประจำทุกๆปี และมีทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษีอาการอันเนื่องมาจากการมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและประโยชน์ของ การเสียภาษี

2. ลักษณะของกฎหมายภาษี หมายถึง ประเภทของภาษีรายได้ซึ่งองค์กรบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ได้กำหนดขึ้น ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ภาษีโรงเรือน รวมถึงการมีกฎหมายการขอคืนภาษี การลดหย่อนภาษี

3. บรรยายค่าที่เอื้อให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษี หมายถึง การที่ประชาชนซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการชำระภาษีรายได้ สามารถรับรู้ถึงวัน เวลา จำนวนเงิน รวมถึงขั้นตอนในการชำระภาษี ได้ โดยผ่านสื่อ วิทยุ การประชาสัมพันธ์ของผู้นำชุมชน รวมถึงมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในเขตพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด และที่สำคัญ มีการเตรียมการที่จะให้บริการด้านการจัดเก็บภาษีรายได้ให้แก่ประชาชนในด้านต่างๆ ไว้อย่างเสมอภาค

4. โครงสร้างภาษีอากร หมายถึง โครงสร้างอัตราการชำระภาษีรายได้ของแต่ละประเภทซึ่งเป็นทั้งภาษีทางตรง ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เงินได้นิติบุคคล และภาษีมรดก

เป็นต้น และภัยที่ทางอ้อม เช่น ภัยศุลกากร และภัยการค้า เป็นต้น ที่องค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด กำหนดขึ้นมีความยุติธรรม

5. ฐานข้อมูล หมายถึง การจัดระบบข้อมูลของผู้ใต้ดินภัยขึ้น องค์การบริหารส่วน ตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีเจ้าพนักงานเป็นผู้จัดเก็บและปรับปรุง

การบริหารการจัดเก็บภัย หมายถึง หลักการบริหารที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

การจัดเก็บภัยอกร หมายถึง การจัดเก็บภัยอาการขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ประชาชนผู้ที่มีหน้าที่เสียภัย หมายถึง ประชาชนที่อาชญากรรมในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบล โพธิ์สัย ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ต้องอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรี สมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะ เป็นนิติบุคคล จัดขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบัน และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย สามารถนำมาใช้สำหรับการจัดเก็บภัยเพื่อให้ได้ครบถ้วนตรงตามเป้าหมาย

2. ทำให้ทราบปัจจัยทางการจัดการ ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบล โพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด อันจะสามารถทำให้องค์การ บริหารส่วนตำบล โพธิ์สัยนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษามาใช้สำหรับวางแผนเพื่อบริหารระบบ การจัดเก็บภัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

3. ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปพัฒนาระบวนการดำเนินงาน ให้สอดคล้องกับทิศทาง ของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญในด้านความเป็นอิสระและหลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความพร้อมในด้านบุคลากรและด้านงบประมาณ อันจะนำข้อมูลไปใช้ ในการบริหารจัดการองค์กรและสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนา ต่อไป